

UZASADNIENIE

WYROKU W CAŁOŚCI

Decyzją z 17.10.2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., po rozpoznaniu wniosku z 26.02.2019 r., przeliczył P. M. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 11.05.2019 r., tj. od powstania częściowej niezdolności do pracy. Zakład podał, że do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto: przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1973 r. do 1996 r. oraz wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 87,67%. Organ rentowy wskazał, że podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 87,67% przez kwotę bazową 4003,88 zł wynosi 3510,20 zł. Do ustalenia wysokości renty Zakład uwzględnił: okresy składkowe w ilości 25 lat, 1 miesiąca, 13 dni, tj. 301 miesięcy, okresy nieskładkowe w ilości 3 lat, 3 miesięcy, 23 dni, tj. 39 miesięcy, składki zagraniczne w ilości 11 lat, 11 miesięcy, 13 dni, tj. 143 miesięcy. Staż sumaryczny wyniósł 40 lat, 4 miesiące, 19 dni, tj. 484 miesięcy.

Wysokość renty została obliczona w następujący sposób:

$$24\% \times 4003,88 \text{ zł} = 960,93 \text{ zł}$$

$$(444 \times 1,3\%) / 12 \times 3510,22 \text{ zł} = 1688,41 \text{ zł}$$

$$(39 \times 0,7\%) / 12 \times 3510,22 \text{ zł} = 80,03 \text{ zł}$$

Razem 2729,37 zł.

ZUS wskazał, że renta z tytułu niezdolności do pracy wynosi 75% renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i wynosi 2047,03 zł. Rentę ustala się wg proporcji 340 miesięcy pracy w Polsce do 483 miesięcy pracy z uwagi na ubezpieczenie za granicą. Wysokość renty proporcjonalnej została obliczona w następujący sposób: $2729,37 \text{ zł} \times 340 / 483 = 1440,97 \text{ zł}$.

(decyzja w aktach ZUS k. 54 plik VI)

Uznając powyższą decyzję za krzywdzącą wnioskodawca złożył od niej odwołanie podnosząc, że nie zgadza się z tą decyzją w części dotyczącej ustalenia wysokości jego wynagrodzenia w latach od 1.09.1972 r. do 25.10.1977 r. w oparciu o wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej z tytułu zatrudnienia w Wojewódzkiej Usługowej Spółdzielni Pracy w K., zaliczenie tych składników wynagrodzenia, co do których w wydanej decyzji ZUS powziął wątpliwość, czy podlegały one składce na ubezpieczenie społeczne i wskutek tego nie zaliczył ich przy obliczaniu renty, choć jednocześnie nie sprecyzował w wydanej decyzji o jakie konkretnie składniki wynagrodzenia chodzi.

(odwołanie k. 3-8)

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Uzasadniając zajęte stanowisko pozwany argumentował, że za okres 1.09.1972 r. – 25.10.1977 r. przyjął minimalne wynagrodzenie obowiązujące w tym czasie, zgodnie z art. 15 ust. 2a ustawy emerytalnej, ponieważ za lata 1972-1973 brak jest wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej, za lata 1974-1975 jest wpis dotyczący łącznych zarobków za te 2 lata, wobec czego nie wiadomo jak podzielić te zarobki na poszczególne lata, przy czym jeśli przyjąć, że te zarobki były za cały rok to byłyby one znacznie niższe od minimalnych zarobków obowiązujących w tym okresie, albowiem do lipca 1974 r. minimalne zarobki wynosiły 1000 zł miesięcznie, a od sierpnia 1974 r. 1200 zł miesięcznie, co daje łącznie za cały rok zarobki w wysokości 13.000 zł, w 1975 r. zarobki minimalne wynosiły 1200 zł miesięcznie, a za cały rok 144000 zł i taka sama wysokość zarobków obowiązywała w 1976 r., natomiast w 1977 r. wysokość miesięcznych zarobków minimalnych wynosiła do kwietnia 1200 zł, a od maja 1400 zł co daje za cały rok 160000 zł. Pozwany wskazał, że jeżeli przyjąć, że w legitymacji podano miesięczną wysokość zarobków, to należy wziąć pod uwagę, że ze świadectwa pracy wynika,

że wnioskodawca otrzymywał wynagrodzenie za pracę w akordzie, a zgodnie z wyrokiem SN z 27.05.1999 r. (...) 89/99, wynagrodzenie akordowe powinno określać się stawką akordową oraz normą pracy, konkludując, że nie można przyjmować uśrednionych zarobków w akordzie, bo trudno przyjąć, że przez 12 miesięcy pracy w akordzie wnioskodawca otrzymywał taką samą kwotę wynagrodzenia, gdyż nie jest to możliwe. Zakład zaakcentował, że wynagrodzenie przyjmowane do podstawy wymiaru składki musi być ustalone w sposób pewny, ponieważ brak jest w przepisach prawa ubezpieczeń społecznych unormowań pozwalających na przyjęcie wynagrodzeń ustalonych w sposób przybliżony lub prawdopodobny. Jednocześnie ZUS podkreślił, że to na wnioskodawcy spoczywa ciężar udowodnienia konkretnych kwot w jakich zostało mu wypłacone wynagrodzenie w określonych latach.

Dodatkowo pozwany podniósł, że na skutek odwołania wnioskodawcy ponownie przeanalizował dokumenty załączone do akt rentowych i do odwołania, a przede wszystkim karty płac z tytułu zatrudnienia w (...) Kombinacie Budowlanym od 4.11.1977 r. do 28.02.1981 r. i w Przędzalni (...) w Ł., w efekcie czego uwzględnił do podstawy wymiaru wskazane na tych listach płac wynagrodzenia – z jednym wyjątkiem z listy płac za 1981 r. (Przędzalnia (...) w Ł.), gdyż zdaniem organu rentowego nie jest możliwe uwzględnienie do podstawy wymiaru kwoty 200 zł wpisanej do ostatniej kolumny listy płac k. 36 plik V akt ZUS-owskich, gdzie teoretycznie powinien być wpis dotyczący zasiłku chorobowego wnioskodawcy, ponieważ odręczenie dopisano inny wpis, który jest nieczytelny, wobec czego ZUS powziął wątpliwość co do tego czym jest rzeczony składnik wynagrodzenia i czy podlegał on w ogóle oskładkowaniu, i w rezultacie nie uwzględnił go do podstawy wymiaru. Natomiast pozostałe składniki zostały uwzględnione i były podstawą do przeliczenia świadczenia wnioskodawcy dokonanych kolejną decyzją z 2.12.2019 r.

(odpowiedź na odwołanie k. 36-37)

Na ostatnim terminie rozprawy w dn. 26.01.2012 r. wnioskodawca poparł odwołanie i wniósł o uwzględnienie jego wynagrodzeń wskazanych w legitymacji ubezpieczeniowej w latach 1974-1977, jak również wynagrodzeń wynikających z załączonych kart wynagrodzeń do 1981 r., oświadczając, że nie posiada żadnej innej dokumentacji płacowej ze spornego okresu, a jedyne co mu pozostało to legitymacja ubezpieczeniowa i świadectwo pracy, jednocześnie przyznając, że pracował w akordzie. Wnioskodawca argumentował, że był wtedy młody, nie zwracał uwagi dlaczego w legitymacji jest wpis dotyczący łącznie 2 lat, tj. 1974 r. i 1975 r., nie wie kto to podpisywał, a Pani F. widniejąca na stemplu już nie żyje. Odwołujący wyjaśnił również, że likwidator spółdzielni udzielił mu informacji, że nie ma żadnej dokumentacji płacowej pracowników Spółdzielni, którzy byli zatrudnieni do 1993 r., gdyż dokumenty te zostały spalone. Konkludując wnioskodawca oświadczył, że zgadza się z drugim hipotetycznie wyliczonym przez ZUS wariantem, ponieważ zostały w nim uwzględnione jego zarobki w latach 1974-1977 wynikające z wpisów w jego legitymacji ubezpieczeniowej.

(e-prot. z 26.01.2021 r.: 00:00:44-00:08:55)

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił, co następuje:

Wnioskodawca – P. M. urodził się (...)

(bezsporne)

W dn. 26.02.2019 r. odwołujący złożył wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k. 1 plik VI akt ZUS)

Decyzją z 5.09.2019 r. ZUS przyznał wnioskodawcy rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 11.05.2019 r., tj. od powstania częściowej niezdolności do pracy.

Zakład podał, że do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto: przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1978 r. do 2002 r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 84,89%. Organ rentowy podał, że podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 84,89% przez kwotę bazową 4003,88 zł wynosi 3398,89 zł.

Do ustalenia wysokości renty Zakład uwzględnił: okresy składkowe w ilości 25 lat, 1 miesiąca, 13 dni, tj. 301 miesięcy, okresy nieskładkowe w ilości 3 lat, 3 miesięcy, 23 dni, tj. 39 miesięcy, składki zagraniczne w ilości 11 lat, 11 miesięcy, 13 dni, tj. 143 miesięcy. Staż sumaryczny wyniósł 40 lat, 4 miesiące, 19 dni, tj. 484 miesięcy.

Wysokość renty została obliczona w następujący sposób:

$$24\% \times 4003,88 \text{ zł} = 960,93 \text{ zł}$$

$$(444 \times 1,3\%) / 12 \times 3398,89 \text{ zł} = 1634,87 \text{ zł}$$

$$(39 \times 0,7\%) / 12 \times 3398,89 \text{ zł} = 77,49 \text{ zł}$$

Razem 2673,29 zł.

ZUS wskazał, że renta z tytułu niezdolności do pracy wynosi 75% renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i wynosi 2004,97 zł. Rentę ustala się wg proporcji 340 miesięcy pracy w Polsce do 483 miesięcy pracy z uwagi na ubezpieczenie za granicą. Wysokość renty proporcjonalnej została obliczona w następujący sposób: $2673,29 \text{ zł} \times 340/483 = 1411,36 \text{ zł}$.

(decyzja w aktach ZUS k. 21 plik VI)

W załączniku do w/w decyzji z 5.09.2019 r. ZUS wskazał, że obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury w wysokości 84,89%, który jest średnią arytmetyczną wskaźników z poszczególnych lat ubezpieczenia wnioskodawcy, nastąpiło z przyjęciem:

- za 1978 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 12932 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 58644 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 22,05%,
- za 1979 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 57647 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 63924 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 90,18%,
- za 1980 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 66800 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 72480 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 92,16%,
- za 1981 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 106264 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 92268 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 115,17%,
- za 1982 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 106069 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 139572 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 76%,
- za 1983 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 147155 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 173700 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 84,72%,
- za 1984 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 223671 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 202056 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 110,70%,

- za 1985 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 263041 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 240060 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 109,57%,
- za 1986 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 284090 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 289140 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 98,25%,
- za 1987 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 339077 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 350208 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 96,82%,
- za 1988 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 482703 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 2481096 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 75,77%,
- za 1989 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 2419748 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 12355644 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 97,53%,
- za 1990 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 9220449 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 12355644 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 74,63%,
- za 1991 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 17789258 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 21240000 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 83,75%,
- za 1992 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 37731973 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 35220000 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 107,13%,
- za 1993 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 5544440 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 47940000 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 115,65%,
- za 1994 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 50719600 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 63936000 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 79,33%,
- za 1995 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 6527,19 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 8431,44 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 77,41%,
- za 1996 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 7570,23 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 10476 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 72,26%,
- za 2002 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 4774,90 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 25598,52 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 18,65%.

(załącznik do decyzji z 5.09.2019 r. k. 44 plik VI akt ZUS)

Wnioskodawca złożył odwołanie z 3.10.2019 r. od decyzji z 5.09.2019 r., uzupełnione pismem z 8.10.2019 r., wnosząc o jej uchylenie i przyjęcie do wyliczenia wysokości jego świadczenia rentowego zarobków wpisanych w jego legitymacji ubezpieczeniowej i ponowne wyliczenie świadczenia z uwzględnieniem zarobków wpisanych w legitymacji ubezpieczeniowej od 1.09.1972 r. do 25.10.1977 r., do którego to odwołania dołączył karty płac za lata 1977-1981, gdy pracował w (...) Kombinacie Budowlanym (...) w Ł..

(odwołanie k. 59-60 plik VI akt ZUS, k. 19-20 a.s., uzupełnienie odwołania z 8.10.2019 r., k. 48 plik VI akt ZUS, k. 21a.s.)

Na skutek tego odwołania ZUS ponownie przeanalizował dostępne w aktach rentowych dokumenty, w tym legitymację ubezpieczeniową i listy płac za lata 1977-1981 wnioskodawcy, i w efekcie wydał zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzję z 17.10.2019 r., mocą której przeliczył P. M. rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 11.05.2019 r., tj. od powstania częściowej niezdolności do pracy. Zakład podał, że do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto: przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1973 r. do 1996 r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 87,67%. Organ rentowy podał, że podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 87,67% przez kwotę bazową 4003,88 zł wynosi 3510,20 zł.

Do ustalenia wysokości renty Zakład uwzględnił: okresy składkowe w ilości 25 lat, 1 miesiąca, 13 dni, tj. 301 miesięcy, okresy nieskładkowe w ilości 3 lat, 3 miesięcy, 23 dni, tj. 39 miesięcy, składki zagraniczne w ilości 11 lat, 11 miesięcy, 13 dni, tj. 143 miesięcy. Staż sumaryczny wyniósł 40 lat, 4 miesiące, 19 dni, tj. 484 miesięcy.

Wysokość renty została obliczona w następujący sposób:

$$24\% \times 4003,88 \text{ zł} = 960,93 \text{ zł}$$

$$(444 \times 1,3\%) / 12 \times 3510,22 \text{ zł} = 1688,41 \text{ zł}$$

$$(39 \times 0,7\%) / 12 \times 3510,22 \text{ zł} = 80,03 \text{ zł}$$

Razem 2729,37 zł.

ZUS wskazał, że renta z tytułu niezdolności do pracy wynosi 75% renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i wynosi 2047,03 zł. Rentę ustala się wg proporcji 340 miesięcy pracy w Polsce do 483 miesięcy pracy z uwagi na ubezpieczenie za granicą. Wysokość renty proporcjonalnej została obliczona w następujący sposób: $2729,37 \text{ zł} \times 340/483 = 1440,97 \text{ zł}$.

(decyzja w aktach ZUS k. 54 plik VI)

W załączniku do badanej decyzji z 17.10.2019 r. ZUS wskazał, że do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru renty w wysokości 87,67% przyjął z 20 lat całego okresu ubezpieczenia:

- za 1973 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 12000 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 33576 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 35,74%,

- za 1978 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 35570 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 58644 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 60,65%,

- za 1979 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 57647 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 63924 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 90,18%,

- za 1980 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 66800 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 72480 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 92,16%,
- za 1981 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 106264 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 92268 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 115,17%,
- za 1982 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 106069 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 139572 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 76,00%,
- za 1983 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 147155 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 173700 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 84,72%,
- za 1984 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 223671 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 202056 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 110,70%,
- za 1985 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 263041 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 240060 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 109,57%,
- za 1986 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 284090 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 289140 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 98,25%,
- za 1987 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 339077 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 350208 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 96,82%,
- za 1988 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 482703 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 2481096 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 75,77%,
- za 1989 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 2419748 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 12355644 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 97,53%,
- za 1990 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 9220449 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 12355644 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 74,63%,
- za 1991 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 17789258 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 21240000 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 83,75%,
- za 1992 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 37731973 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 35220000 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 107,13%,

- za 1993 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 5544440 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 47940000 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 115,65%,

- za 1994 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 50719600 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 63936000zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 79,33%,

- za 1995 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 6527,19 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 8431,44 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 77,41%,

- za 1996 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 7570,23 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 10476 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 72,26%,

(załącznik do decyzji z 17.10.2019 r. k. 57 plik VI akt ZUS)

Razem z zaskarżoną w n/n postępowaniu decyzją z 17.10.2019 r. ZUS przekazał wnioskodawcy jednocześnie pismo z 17.10.2019 r., w którym poinformował wnioskodawcę w odpowiedzi na jego odwołanie od decyzji z 5.09.2019 r., że decyzją z 17.10.2019 r. została uchylona decyzją z 5.09.2019 r. o przyznaniu renty z tytułu niezdolności do pracy. Zakład wyjaśnił, że w decyzji z 5.09.2019 r. nie policzył zarobków wnioskodawcy z okresu pracy 1.09.1972 r. – 25.10.1977 r. wpisanych w legitymacji ubezpieczeniowej, gdyż wpisu dokonała osoba nieuprawniona i zgodnie z obowiązującymi przepisami ZUS może za ten okres policzyć zarobki minimalne, które nieznacznie wpływają na wskaźnik podstawy wymiaru renty. Zakład wyjaśnił także, że zarobki za 1978 r. zostały policzone prawidłowo, gdyż w aktach sprawy brakowało karty za maj-grudzień i dlatego ZUS doliczył do roku 1978 kwotę za ten okres 22638 zł na podstawie dostarczonych przez ubezpieczonego dokumentów wraz z odwołaniem. Jednocześnie Zakład wyjaśnił, że zarobki wzięte pod uwagę do wyliczenia podstawy wymiaru mogą różnić się od sum wynikających z kart wynagrodzeń, gdyż nie wszystkie składniki wynagrodzeń pracowniczych stanowiły podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne lub emerytalno – rentowe w danym roku. Zakład podał, że ponadto nie zostały policzone te składniki wynagrodzenia, co do których są wątpliwości czy podlegały składce na ubezpieczenie społeczne. Zakład pouczył, że decyzja z 17.10.2019 r. częściowo zaspokaja roszczenia wnioskodawcy zawarte w odwołaniu od decyzji z 5.09.2019 r. i że przysługuje od niej nowy środek odwoławczy, a odwołanie z 8.10.2019 r. nie zostanie przekazane do Sądu.

(pismo ZUS z 17.10.2019 r. - k. 18, a nadto k. 58 plik VI akt ZUS, pismo ZUS z 18.10.2019 r. -k. 138 plik VI akt ZUS)

Po złożeniu przez wnioskodawcę rozpatrywanego w n/n postępowaniu odwołania od decyzji z 17.10.2019 r., pozwany Zakład wydał kolejną decyzję z 2.12.2019 r, mocą której uchylił decyzję z 17.10.2019 r. w części dotyczącej wysokości renty.

Zakład podał, że do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto: przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1973 r. do 1996 r., wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wynosi 87,73%. Organ rentowy podał, że podstawa wymiaru obliczona przez pomnożenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 87,73% przez kwotę bazową 4003,88 zł wynosi 3512,60 zł.

Do ustalenia wysokości renty Zakład uwzględnił: okresy składkowe w ilości 25 lat, 1 miesiąca, 13 dni, tj. 301 miesięcy, okresy nieskładkowe w ilości 3 lat, 3 miesięcy, 23 dni, tj. 39 miesięcy, składki zagraniczne w ilości 11 lat, 11 miesięcy, 13 dni, tj. 143 miesięcy. Staż sumaryczny wyniósł 40 lat, 4 miesiące, 19 dni, tj. 484 miesięcy.

Wysokość renty została obliczona w następujący sposób

$24\% \times 4003,88 \text{ zł} = 960,93 \text{ zł}$

$(444 \times 1,3\%) / 12 \times 3512,60 \text{ zł} = 1689,56 \text{ zł}$

$(39 \times 0,7\%) / 12 \times 3512,60 \text{ zł} = 80,09 \text{ zł}$

Razem 2730,58 zł.

ZUS wskazał, że renta z tytułu niezdolności do pracy wynosi 75% renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy i wynosi 2047,94 zł. Rentę ustala się wg proporcji 340 miesięcy pracy w Polsce do 483 miesięcy pracy z uwagi na ubezpieczenie za granicą. Wysokość renty proporcjonalnej została obliczona w następujący sposób: $2730,58 \text{ zł} \times 340 / 483 = 1441,61 \text{ zł}$.

(decyzja w aktach ZUS k. 140 plik VI)

Z załączonego do decyzji z 2.12.2019 r. sposobu obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru renty w wysokości 87,73% wynika, że ZUS przyjął z 20 lat całego okresu ubezpieczenia:

- za 1973 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 12000 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 33576 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 35,74%,
- za 1978 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 35570 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 58644 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 60,65%,
- za 1979 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 57647 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 63924 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 90,18%,
- za 1980 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 66800 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 72480 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 92,16%,
- za 1981 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 106724 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 92268 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 115,67%,
- za 1982 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 106969 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 139572 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 76,64%,
- za 1983 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 147155 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 173700 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 84,72%,
- za 1984 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 223671 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 202056 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 110,70%,
- za 1985 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 263041 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 240060 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 109,57%,

- za 1986 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 284090 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 289140 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 98,25%,
- za 1987 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 339077 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 350208 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 96,82%,
- za 1988 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 482703 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 2481096 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 75,77%,
- za 1989 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 2419748 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 12355644 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 97,53%,
- za 1990 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 9220449 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 12355644 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 74,63%,
- za 1991 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 17789258 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 21240000 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 83,75%,
- za 1992 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 37731973 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 35220000 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 107,13%,
- za 1993 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 5544440 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 47940000 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 115,65%,
- za 1994 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 50719600 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 63936000zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 79,33%,
- za 1995 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 6527,19 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 8431,44 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 77,41%,
- za 1996 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 7570,23 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 10476 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 72,26%,

(załącznik do decyzji z 2.12.2019 r. k. 142 plik VI akt ZUS)

Jednocześnie z decyzją z 2.12.2019 r. ZUS przekazał wnioskodawcy także pismo z 2.12.2019 r., w którym w odpowiedzi na odwołanie z 12.11.2019 r. od decyzji z 17.10.2019 r., poinformował odwołującego, że ponownie przeanalizował podniesione w nim kwestie i wyjaśnił, że w decyzji z 17.10.2019 r. ZUS nie policzył zarobków z okresu pracy 1.09.1972 r.-25.10.1977 r. wpisanych w legitymacji ubezpieczeniowej, gdyż wpisu dokonała osoba nieuprawniona, wskazując, że wysokość zarobków poświadczyła osoba w zastępstwie osoby uprawnionej i za ten okres Zakład przyjął wynagrodzenie minimalne obowiązujące w tamtych latach, konkludując, że w tej części stanowisko ZUS nie uległo zmianie.

Dalej Zakład podał, że zarobki wzięte pod uwagę do wyliczenia podstawy wymiaru za rok 1981 i 1982 nie zawierają kwot wypłaconych za pranie odzieży oraz kwoty 200 zł w roku 1982. Zakład podał, że ekwiwalenty za pranie stanowiły podstawę wymiaru składek jedynie w latach 1981-1983. Po weryfikacji Zakład doliczył te kwoty do podstawy wymiaru świadczenia, nie liczył natomiast kwoty 200 zł z uwagi na nieczytelny opis na liście płac, gdyż ZUS nie ma pewności czego on dotyczy. Następnie ZUS podał, że z tytułu zatrudnienia w Przędzalni (...). W. w Ł.:

- w 1981 r. policzył składniki w kwotach razem za rok 72535 zł – wynagrodzenie brutto +2010 zł- stażowe + 460 zł – pranie + 3500 zł – dodatek do podw. + 129 zł – dojazdy +400 zł- f.m.+ 1616zł- zasiłek chorobowy,

- w 1982 r. policzył 52807 zł – wynagrodzenie brutto+ 2450 zł – wyr. do podw.+ 300 zł- pranie + 6900 zł – zasiłek chorobowy.

W konkluzji ZUS stwierdził, że wobec powyższego wydał nową decyzję z 2.12.2019 r. częściowo zaspokajającą roszczenia zawarte w odwołaniu, a odwołanie z 12.11.2019 r. zostanie przekazane do Sądu.

(pismo ZUS z 2.12.2019 r. k. 144 plik VI akt ZUS)

Ze świadectwa pracy wystawionego 2.11.1977 r. przez Wojewódzką Usługową Spółdzielnię Pracy w K. wynika, że wnioskodawca był zatrudniony od 1.09.1972 r. do 25.10.1977 r. ostatnio na stanowisku malarza, na którym otrzymywał wynagrodzenie w akordzie wg IV kategorii zaszeregowania tj. 9 zł/godz., a także premię regulaminową do 15%.

(świadectwo pracy k. 82 plik VI akt ZUS, k. 28)

Ze świadectwa pracy wystawionego 28.02.1981 r. przez (...) Kombinat Budowlany (...) w Ł. wynika, że wnioskodawca był zatrudniony od 4.11.1977 r. do 28.02.1981 r. na stanowisku technika, a następnie mistrza – magazyn kruszyw i cementu, na ostatnim stanowisku mistrza – Oddział Kolejowy i Rozładunkowy otrzymywał wynagrodzenie, które było ustalone wg kategorii IX i wynosiło 3800 zł miesięcznie, a ponadto otrzymywał on dodatek funkcyjny w wysokości 600 zł, dodatek wyrównawczy w wysokości 695 zł i dodatek stażowy w wysokości 5%.

(świadectwo pracy k. 27)

Ze świadectwa pracy wystawionego 2.08.1982 r. przez Przędzalnię (...). W. w Ł. wynika, że wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu pracy od 3.03.1981 r. do 31.07.1982 r. na stanowisku malarz- murarz, na którym otrzymywał ostatnio wynagrodzenie wg stawki godzinowej 23,50 zł i premię, a także, że otrzymał co miesiąc ekwiwalent węglowy w wysokości 55 zł (od 1.02.1982 r. 200 zł), a ostateczną rekompensatę wypłacono za miesiąc sierpień w wysokości 1560 zł.

(świadectwo pracy k. 6 w pliku dotyczącym wniosku o ustalenie kapitału początkowego z 22.12.2006 r. w aktach ZUS)

W legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy znajdują się wpisy potwierdzające, że:

- od 1.09.1972 r. do 31.12.1975 r. pracował w Wojewódzkiej Usługowej Spółdzielni Pracy w K. jako uczeń malarz, a także, że w latach 1974-1975 jego przeciętne miesięczne zarobki uwzględnione za te 2 lata łącznie - wyniosły 3983 zł; natomiast nie ma wpisów dotyczących wysokości jego przeciętnych miesięcznych zarobków w latach 1.09.1972 r. - 31.12.1973 r.,

- od 1.01.1976 r. do 31.12.1976 r. pracował w Wojewódzkiej Usługowej Spółdzielni Pracy w K. jako malarz, jego przeciętne miesięczne zarobki w 1976 r. wyniosły 4191 zł,

- od 1.01.1977 r. do 28.10.1977 r. pracował w Wojewódzkiej Usługowej Spółdzielni Pracy w K. jako malarz, jego przeciętne miesięczne zarobki w 1977 r. wyniosły 3291 zł.

W/w wpisy w legitymacji ubezpieczeniowej zostały opatrzone datami - odpowiednio 31.12.1975 r., 31.12.1976 r. i 2.11.1977 r., imienną pieczęcią starszego ekonomisty ds. płac i ZUS E. F. (1) i zapisem w zastępstwie.

(kserokopia legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy k. 22- 22 verte)

E. F. (2) nie żyje.

(okoliczność przyznana przez wnioskodawcę - e-prot. z 26.01.2021 r. 00:03:20)

Pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych w toku przed sądowego postępowania administracyjnego uwzględnił w całości zarobki wnioskodawcy wynikające z zachowanych oryginalnych list płacowych za lata 1977-1980 z okresu zatrudnienia w (...) Kombinacie (...) w Ł..

(okoliczność bezsporna)

Przy uwzględnieniu w całości zapisów z zachowanej oryginalnej listy płacowej wnioskodawcy z 1981 r. z okresu zatrudnienia w (...) Kombinacie (...) w Ł. oraz zapisów z zachowanej oryginalnej karty wynagrodzeń z 1981 r. z okresu zatrudnienia w Przędzalni (...). W. w Ł. – w 1981 r. odwołujący uzyskał zarobki w wysokości 107937 zł.

(oryginalna lista płac wnioskodawcy za 1981 r. - k. 34, oryginalna karta wynagrodzeń za 1981 r. dołączona do akt ZUS w pliku V dotyczącym wniosku o emeryturę z 18.11.2018 r. za kartą 36, hipotetyczne wyliczenie ZUS-u w wariantach I i II zarobków wnioskodawcy za 1981 r. z uwzględnieniem w całości zapisów na listach płac wnioskodawcy za 1981 r. - k. 80 i 82).

Poza w/w legitymacją ubezpieczeniową i świadectwem pracy z okresu zatrudnienia w Wojewódzkiej Usługowej Spółdzielni Pracy w K. oraz poza w/w oryginalnymi listami płacowymi z lat 1977-1981 z okresu zatrudnienia w (...) Kombinacie (...) w Ł. i kartą wynagrodzeń z 1981 r. i z 1982 r. z okresu zatrudnienia w Przędzalni (...). W. w Ł., nie zachowała jakakolwiek inna dokumentacja płacowa wnioskodawcy ze spornych okresów, ani też wnioskodawca nie posiada żadnych innych dokumentów, z których wynikałoby w jakiej konkretnie wysokości uzyskiwał w rzeczywistości w tym czasie wynagrodzenie.

(okoliczność przyznana przez wnioskodawcę – e-prot. z 26.01.2021 r.:00:03:20-00:08:55)

W sądowym postępowaniu odwoławczym w niniejszej sprawie przy uwzględnieniu:

- 1) wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę obowiązującego w 1974 r. i w 1975r.,
- 2) zapisów w legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy z lat 1976-1977 przy założeniu, że podane tam kwoty są przeciętnymi miesięcznymi zarobkami odwołującego,
- 3) bezspornych zarobków wnioskodawcy w latach 1978-1980 wynikających z zachowanych oryginalnych list płacowych z okresu zatrudnienia w (...) Kombinacie (...) w Ł.,
- 4) w całości zapisów na oryginalnych listach płac za 1981 r. z okresu zatrudnienia w (...) Kombinacie (...) w Ł. i z okresu zatrudnienia w (...) Kombinacie (...) w Ł.,
- 5) bezspornych zarobków wnioskodawcy za lata 1982-1996

ustalono, że:

- za 1974 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 13000 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 38220 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 34,01%,

- za 1975 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 14400 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 46965 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 30,67%,

(zarobki wnioskodawcy za lata 1974-1975 przyjęte do hipotetycznego wyliczenia dokonanego przez ZUS w wariantcie I - k. 80);

- za 1976 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 50292 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 51372 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 97,90%,

- za 1977 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wynosiły 36829 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 55152 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 66,78%,

- w 1978 r. zarobki roczne wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne wyniosły 35570 zł, kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy wynosiła 58644 zł, a stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy wyniósł 60,65%,

- za 1979 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 57647 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 63924 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 90,18%,

- za 1980 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 66800 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 72480 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 92,16%,

- za 1981 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 107937 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 92268 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 116,98%,

- za 1982 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 106969 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 139572 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 76,64%,

- za 1983 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 147155 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 173700 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 84,72%,

- za 1984 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 223671 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 202056 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 110,70%,

- za 1985 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 263041 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 240060 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 109,57%,

- za 1986 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 284090 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 289140 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 98,25%,

- za 1987 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 339077 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 350208 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 96,82%,
- za 1988 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 482703 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 2481096 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 75,77%,
- za 1989 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 2419748 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 12355644 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 97,53%,
- za 1990 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 9220449 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 12355644 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 74,63%,
- za 1991 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 17789258 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 21240000 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 83,75%,
- za 1992 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 37731973 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 35220000 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 107,13%,
- za 1993 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 5544440 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 47940000 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 115,65%,
- za 1994 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 50719600 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 63936000zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 79,33%,
- za 1995 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 6527,19 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 8431,44 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 77,41%,
- za 1996 r. zarobków wnioskodawcy stanowiących podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 7570,23 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 10476 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 72,26%,

(zarobki wnioskodawcy za lata 1976-1996 przyjęte do hipotetycznego wyliczenia dokonanego przez ZUS w wariantcie II – k. 82)

Do obliczenia w sądowym postępowaniu odwoławczym w n/n sprawie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia rentowego z 20 lat kalendarzowych z całego okresu ubezpieczeniowego wnioskodawcy, uwzględniono jego zarobki za lata 1976-1977, 1979-1996 w kwotach wynikających z hipotetycznego wyliczenia ZUS-u w wariantcie II-gim, tj. przy przyjęciu w latach 1976-1977 zarobków obliczonych na podstawie wpisów dotyczących miesięcznych przeciętnych zarobków w legitymacji ubezpieczeniowej, za lata 1979-1980 przy przyjęciu bezspornych zarobków wynikające z oryginalnych list płacowych, w 1981 r. przy przyjęciu w całości zapisów z oryginalnych list płacowych za 1981 r., za lata 1982-1996 bezspornych zarobków wynikających z dokumentów zalegających w aktach ZUS-owskich,

w efekcie czego przyjęto:

- za 1976 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 50292 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 51372 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 97,90%,
- za 1977 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 36829 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 55152 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 66,78%,
- za 1979 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 57647 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 63924 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 90,18%,
- za 1980 r. zarobki roczne wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 106969 zł, kwota rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy wynosiła 139572 zł, a stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy wyniósł 76,64%,
- za 1981 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 107937 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 92268 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 116,98%,
- za 1982 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 106969 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 139572 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 76,64%,
- za 1983 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 147155 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 173700 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 84,72%,
- za 1984 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 223671 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 202056 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 110,70%,
- za 1985 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 263041 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 240060 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 109,57%,
- za 1986 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 284090 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 289140 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 98,25%,
- za 1987 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 339077 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 350208 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 96,82%,
- za 1988 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 482703 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 2481096 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 75,77%,
- za 1989 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 2419748 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 12355644 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 97,53%,

- za 1990 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 9220449 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 12355644 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 74,63%,

- za 1991 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 17789258 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 21240000 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 83,75%,

- za 1992 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 37731973 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 35220000 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 107,13%,

- za 1993 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 5544440 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 47940000 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 115,65%,

- za 1994 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 50719600 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 63936000zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 79,33%,

- za 1995 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 6527,19 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 8431,44 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 77,41%,

- za 1996 r. zarobki wnioskodawcy stanowiące podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości 7570,23 zł, kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za rok kalendarzowy 10476 zł, stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 72,26%

Suma: 1824,16%.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 91,21% i jest średnią arytmetyczną wskaźników z poszczególnych lat: 1976-1977, 1979-1996 ($1824,16\% : 20 \text{ lat} = 91,21\%$).

(zarobki wnioskodawcy przyjęte do hipotetycznego wyliczenia ZUS-u w II wariantcie za lata 1976-1977,1979-1996 - k. 82)

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych dokumentów, w tym legitymacji ubezpieczeniowej i oryginalnych list płacowych za lata 1977- 1981, mając na uwadze, że autentyczność w/w dokumentów nie została podważona przez żadną ze stron, a i Sąd nie znalazł żadnych powodów by czynić to z urzędu.

Co się tyczy wartości dowodowej legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy to Sąd uznał, że nie jest ona dowodem na to jakie zarobki wnioskodawca uzyskiwał od 1.09.1972 r. do 31.12.1973 r. ponieważ nie ma w tym zakresie jakichkolwiek wpisów w tejże legitymacji, a jedynie potwierdzenie, że odwołujący był zatrudniony od 1.09.1972 r. jako uczeń malarza w Wojewódzkiej Usługowej Spółdzielni Pracy w K..

Oceniając wartość dowodową legitymacji ubezpieczeniowej w zakresie wpisów dotyczących zarobków wnioskodawcy za lata 1974-1975, Sąd uznał, że na tej podstawie nie jest możliwe odtworzenie w sposób pewny i kategoriyczny jakie konkretnie zarobki uzyskał odwołujący oddzielnie w 1974 r. i oddzielnie w 1975 r., albowiem do legitymacji wpisano średnie zarobki skarżącego wyliczone łącznie z 2 lat, tj. z 1974-1975. Tymczasem w sprawie konieczne jest ustalenie oddzielnie kwot zarobków odwołującego w 1974 r. i w 1975 r., ponieważ w 1974 r. i w 1975 r. były inne kwoty minimalnego wynagrodzenia, inne kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy, wobec czego nie jest też możliwe odtworzenie w jakim procentowym stosunku pozostawała w 1974 r. podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 1974, a w jakim procentowym

stosunku pozostawała w 1975 r. podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 1975 r.

Wobec niemożliwości odtworzenia konkretnych i pewnych zarobków oddzielnie za 1974 r. i oddzielnie za 1975 r. na podstawie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej, Sąd podzielił w całości argumentację pozwanego, że w tej sytuacji pozostaje jedynie przyjęcie za 1974 r. i za 1975 r. wynagrodzenia minimalnego, jako wynagrodzenia pewnego co do wysokości, albowiem wszelkie ustalenia w zakresie wyższej kwoty zarobków w tych latach byłyby jedynie oparte na prawdopodobieństwie i przypuszczeniach, a w prawie ubezpieczeń społecznych tego typu spekulacje są niedopuszczalne.

Jednocześnie Sąd pragnie wskazać, że nie wyklucza, że wnioskodawca mógł mieć w tym czasie wyższe wynagrodzenie niż minimalne – rzecz jednak w tym, że w sprawie o wysokość świadczenia, kwoty wynagrodzeń roczne w poszczególnych latach muszą być ustalone w sposób pewny dla każdego roku oddzielnie, tak, żeby nie było żadnych wątpliwości, że nie zostały one zawyżone.

W niniejszej sprawie nie ma żadnych wiarygodnych dowodów pozwalających na ustalenie rzeczywistych, konkretnych kwot zarobków skarżącego oddzielnie w 1974 r. i w 1975 r., co zresztą przyznał także sam odwołujący, który na rozprawie w dn. 26.01.2021 r. jedynie wyjaśnił, że był zbyt młody by zdawać sobie sprawę z konsekwencji dokonania wpisu średnich miesięcznych zarobków łącznie za 2 lata w jego legitymacji ubezpieczeniowej.

Natomiast w zakresie kwot przeciętnych miesięcznych zarobków wnioskodawcy w 1976 r. i w 1977 r. wynikających z legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy Sąd uznał, że dokument ten stanowi pełnowartościowy dowód, na podstawie którego możliwe jest odtworzenie w sposób pewny i jednoznaczny rocznych zarobków skarżącego zarówno w 1976 r., jak i w 1977 r., bez obawy, że tak ustalone wynagrodzenie skarżącego zostało zawyżone.

W tym zakresie Sąd nie podzielił argumentacji strony pozwanej, która po pierwsze zarzucała, że nie wiadomo czy wpisane kwoty za 1976 r. i za 1977 r. są zarobkami rocznymi czy przeciętnymi zarobkami miesięcznymi, a po drugie zarzucała, że wpisy za 1976 r. i za 1977 r. dokonała osoba nieuprawniona, gdyż każdy z tych wpisów opatrzone oprócz imiennej pieczętki starszego ekonomisty ds. płac i ZUS zapisem, że został uczyniony w zastępstwie.

Odnosząc się do pierwszej z w/w kwestii Sąd zważył, że w zakresie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej wnioskodawcy w latach 1976 r. i 1977 r. Sąd nie miał żadnych wątpliwości, że dotyczą one przeciętnych miesięcznych wynagrodzeń odwołującego i dokonując analizy zebranego w sprawie materiału dowodowego, doszedł do przekonania, iż przedłożona legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy o wysokości wynagrodzenia jest wystarczającym i wiarygodnym dokumentem dla ustalenia na tej podstawie rocznych wysokości zarobków ubezpieczonego w spornym okresie. Do rozstrzygnięcia tej kwestii pewnego prześledzenia wymagają przepisy dotyczące treści legitymacji ubezpieczeniowej. W okresie od 19 października 1959r. do 1 stycznia 1987r. obowiązywały w tym zakresie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z 6 października 1959r. w sprawie legitymacji ubezpieczeniowych (Dz. U. z 1959r. Nr 56, poz. 338 ze zm.). Przepisy te stwierdzały jedynie celowość dokonywania na wniosek pracownika wpisów o wysokości zarobków (§ 1 rozporządzenia). Sposób dokonywania wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej regulowało zaś zarządzenie Przewodniczącego Komitetu Pracy i Płac z 29 października 1962r. (obowiązujące do 1 stycznia 1987r.) opublikowane w MP Nr 80 pod poz. 373. W myśl § 5 Instrukcji w sprawie sposobu dokonywania wpisów do legitymacji ubezpieczeniowej (stanowiącej załącznik do w/w zarządzenia) pominięcie przy zapisie kwot łącznego zarobku brutto wymagało dokonania wyraźnego przekreślenia kolumny „zarobek razem brutto”.

Odnosząc powyższe ustalenia do rozpoznawanej sprawy należy wskazać, że nawet sam organ rentowy, mimo podniesienia analizowanego aktualnie zarzutu - przyjął w odpowiedzi na odwołanie, że przecież ujawnione kwoty w legitymacji ubezpieczeniowej nie mogą być odczytane jako kwoty „zarobku razem brutto” – na co mogło wskazywać brak przekreślenia tej kolumny w adnotacjach – ponieważ byłyby one znacznie niższe niż zarobki minimalne za cały rok obowiązujący w tamtych latach (w sytuacji, gdy gwarantowane najniższe wynagrodzenie ze stosunku pracy w 1976 r. wynosiło 1200 zł, a w 1977 r. do kwietnia minimalne wynagrodzenie wynosiło 1200 zł, a od maja 1400 zł). Stąd też jedynym logicznym wnioskiem jaki należy wyprowadzić jest wyłącznie ten, że mimo braku przekreślenia „kwoty razem

brutto” są to przeciętne miesięczne zarobki wnioskodawcy w 1976 r. i w 1977 r. odpowiednio w 1976 r. w kwocie 4191 zł, a w 1977 r. do 25.10.1977 r. w kwocie 3291 zł z okresu zatrudnienia w Wojewódzkiej Usługowej Spółdzielni Pracy w K.. Poza tym wysokości wskaźników za te lata nie odbiegają w znaczący sposób od wysokości wskaźników za lata kolejne.

Przechodząc do kwestii wiarygodności samego dokumentu - legitymacji ubezpieczeniowej, wskazać należy, że co do wpisów dokonanych w latach 1972-1977 widnieje na niej imienna pieczęć starszego ekonomisty ds. płac i ZUS w Wojewódzkiej Usługowej Spółdzielni Pracy w K. i adnotacja, że podpis został złożony w zastępstwie. Osoba, której imienna pieczęć widnieje m.in. przy wpisach za 1976 r. i za 1977 r. - zmarła. W ocenie Sądu legitymacja ubezpieczeniowa wnioskodawcy nie budzi wątpliwości co do jej wartości dowodowej z tej perspektywy. Nie ma na niej żadnych oznak podrobienia czy przerobienia, żadnych przekreśleń czy też przeróbek w legitymacji, która jest zachowana w dobrym stanie i jest czytelna, a także opatrzona właściwymi pieczęciami zakładu pracy. Sąd nie podziela argumentacji ZUS-u, że zapis o dokonaniu wpisu w zastępstwie oznacza, że uczyniła go osoba do tego nieuprawniona, skoro wpisy pochodziły z oddziału kadr zakładu pracy, zostały opatrzone pieczęciami nagłówkowymi zakładu pracy oraz parafkami osoby odpowiedzialnej za wpis. Dokument ten niewątpliwie jest oryginalny. Nadto należy zwrócić uwagę, że wnioskodawca był zatrudniony u tego pracodawcy do dnia 25.10.1977 r., a data sporządzenia wpisu do legitymacji to 2.11.1977 r., czyli niezwłocznie po rozwiązaniu stosunku pracy, co dodatkowo potwierdza jego wiarygodność. W związku z tym brak było podstaw do zakwestionowania jego autentyczności i wiarygodności. Stanowi zatem kluczowy dowód przy ustaleniu wysokości wynagrodzeń ubezpieczonego z przyjęciem przeciętnych miesięcznych zarobków w 1976 r. i w 1977 r. Zdaniem Sądu niedopuszczalne byłoby bowiem pozbawianie wnioskodawcy prawa do ustalenia podstawy wymiaru świadczenia z uwzględnieniem faktycznie osiągniętych zarobków z roku 1976 i za rok 1977, tj. przy przyjęciu kwot ujawnionych w legitymacji ubezpieczeniowych jako kwot przeciętnego miesięcznego zarobku.

Również oryginalne zachowane listy płac z 1981 r. z okresu zatrudnienia wnioskodawcy do 28.02.1981 r. w (...) Kombinacie (...) w Ł. oraz od 3.03.1981 r. w Przędzalni (...). W. w Ł. stanowią pełnowartościowe dowody, na podstawie, których możliwe było odtworzenie rocznych rzeczywistych zarobków wnioskodawcy w 1981 r. Sąd nie podzielił zastrzeżeń pozwanego i przyjął, że zarobki stanowiące podstawę do wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne powinny zostać ustalone z uwzględnieniem w całości zapisów z list płac z 1981 r. Co do ustalenia samej wysokości zarobków rocznych odwołującego odtworzonych na podstawie w/w list płac z 1981 r. Sąd oparł swoje ustalenia na wyliczeniach hipotetycznych ZUS-u tych zarobków, które w przypadku rocznych zarobków za 1981 r. są tożsame w wariantach I i II i wynoszą 107937 zł. Dodać należy, że powód nie kwestionował poprawności wyliczeń rachunkowych ZUS-u w tym zakresie, a i Sąd nie znalazł przyczyn by czynić to z urzędu.

Oceniając wartość dowodową hipotetycznych wyliczeń ZUS-u dokonanych w dwóch wariantach to Sąd uznał, że żaden z tych wariantów nie zasługuje na uwzględnienie w całości.

W przypadku pierwszego wariantu do wyliczenia hipotetycznego wskaźnika wysokości podstawy przyjęto bowiem prawidłowo wysokość rocznych zarobków skarżącego za 1981 r. przy uwzględnieniu list płacowych za 1981 r., natomiast nie uwzględniono w tym wariantcie zarobków rocznych wnioskodawcy za lata 1976 i 1977 odtworzonych na podstawie wpisów do legitymacji ubezpieczeniowej.

Natomiast w przypadku drugiego wariantu, co prawda do wyliczenia hipotetycznego wskaźnika wysokości podstawy przyjęto wysokość rocznych zarobków skarżącego za 1981 r. przy uwzględnieniu list płacowych za 1981 r., a także wysokość rocznych zarobków wnioskodawcy za lata 1976 i 1977, odtworzonych na podstawie wpisów do legitymacji ubezpieczeniowej, jednakże wyliczenia te dyskredytuje uwzględnienie zarobków rocznych wnioskodawcy za rok 1974 i 1975 przy przyjęciu, że wpisana do legitymacji ubezpieczeniowej kwota średnich zarobków wyciągnięta za 2 lata łącznie od 1974 r. do 1975 r. stanowi podstawę do przyjęcia, że w 1974 r. wnioskodawca miał przeciętne miesięczne zarobki w kwocie 3983 zł i że w 1975 r. miał również przeciętne miesięczne zarobki w kwocie 3983 zł, albowiem – z przyczyn szeroko już omówionych wyżej – nie ma możliwości ustalenia w takiej sytuacji ile konkretnie wynosiły przeciętne miesięczne zarobki wnioskodawcy oddzielnie w 1974 r. i oddzielnie w 1975 r., w efekcie czego nie można też ustalić w sposób pewny rocznych zarobków oddzielnie w 1974 r. i w 1975 r.

Jednocześnie Sąd zważył, że wnioskodawca nie kwestionował w drugim wariancie poprawności pod względem rachunkowym wyliczeń jego rocznych zarobków w 1976 r. i w 1977 r. na podstawie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej o jego średnich miesięcznych zarobkach w 1976 r. i w 1977 r., co wprost przyznał na rozprawie 26.01.2021 r. W tym zakresie Sąd także nie znalazł jakichkolwiek podstaw do zakwestionowania wysokości rocznych zarobków za 1976 r. i za 1977 r. przyjętych przez ZUS do wyliczeń w II wariancie.

W tym stanie rzeczy na podstawie dostępnych dowodów i dokonanej jak wyżej analizy poprawności hipotetycznych wyliczeń hipotetycznych ZUS-u w obu złożonych wariantach, ostatecznie Sąd dokonał samodzielnie wyliczeń wskaźnika wysokości podstawy świadczenia przyjmując:

- z I wariantu hipotetycznych wyliczeń ZUS: prawidłowo ustalone roczne zarobki w 1974 r. i w 1975 r. z uwzględnieniem obowiązującego w tym czasie wynagrodzenia minimalnego oraz z uwzględnieniem stosunku podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy odpowiednio dla 1974 r. i dla 1975 r.,

- z wariantu I i II wariantu hipotetycznych wyliczeń ZUS: prawidłowo ustalone roczne wynagrodzenie za 1981r. z uwzględnieniem w całości zapisów w oryginalnych listach płacowych w 1981 r. oraz z uwzględnieniem stosunku podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 1981,

- z wariantu II wariantu hipotetycznych wyliczeń ZUS: prawidłowo ustalone roczne wynagrodzenia za 1976 r. i za 1977 r. na podstawie wypisów w legitymacji ubezpieczeniowej przeciętnych miesięcznych zarobków w latach 1976 i 1977 oraz z uwzględnieniem stosunku podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy odpowiednio dla 1976 r. i dla 1977 r.,

- z wariantu II wariantu hipotetycznych wyliczeń ZUS: prawidłowo ustalone roczne wynagrodzenia za lata 1979-1980, 1982-1996, które nie były sporne, oraz z uwzględnieniem stosunku podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy w każdym z tych lat.

Sąd obliczając wysokość podstawy wymiaru świadczenia z 20 lat kalendarzowych z całego okresu ubezpieczeniowego wnioskodawcy w miejsce wskaźników za 1974 r. w wysokości 34,01% i za 1975 r. w wysokości 30,67% - wynikających z I wariantu hipotetycznych wyliczeń ZUS-u, przyjął korzystniejsze wskaźniki z 1996 r. w wysokości 72,26% oraz 1977 r. w wysokości 66,78% wynikające z II wariantu hipotetycznych wyliczeń ZUS-u.

Zdaniem Sądu do wyliczenia wskaźnika wysokości podstawy świadczenia wobec wyżej poczynionych uwag, nie było konieczne dalsze prowadzenie postępowania i uzupełnienia go poprzez zobowiązanie ZUS-u do dokonania kolejnego hipotetycznego wyliczenia, albowiem przy znanych parametrach było to jedynie proste matematyczne działanie polegające na zliczeniu średnich wskaźników za lata 1976-1977, 1979-1996 z wariantu II hipotetycznych wyliczeń ZUS-u, co dało 1824,16% i następnie wyliczeniu wskaźnika wysokości podstawy poprzez wyliczenie średniej arytmetycznej z 1824,16% poprzez podzielenie przez 20 lat, co dało 91,21% . Jest to zatem działanie niewymagające żadnej wiedzy specjalistycznej, a jedynie posiadanie znajomości podstawowych działań matematycznych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie okazało się zasadne częściowo, natomiast w pozostałym zakresie podlega oddaleniu.

Porządkując stan sprawy należy przypomnieć, że wnioskodawca ostatecznie na rozprawie żądał, aby jego zarobki za lata 1974-1977 zostały uwzględnione na podstawie wpisów do legitymacji ubezpieczeniowej, a za 1981 r. na podstawie załączonych kart wynagrodzeń w 1981 r. z okresu zatrudnienia wnioskodawcy do 28.02.1981 r. w (...) Kombinacie (...) w Ł. oraz od 3.03.1981 r. w Przędzalni (...). W. w Ł..

Sąd zważył, że zgodnie z treścią art.114 ust.1 pkt 1 Ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2020 roku, poz. 53 ze zm.) wysokość świadczeń emerytalno – rentowych ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po

uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na ich wysokość, a także w myśl art. 114 ust 1 pkt 6, gdy nieprawidłowe obliczenie wysokości świadczenia nastąpiło na skutek błędu organu rentowego oraz w okolicznościach wskazanych w art. 114 ust 1 pkt 2 do 5.

Stosownie do treści z art.111 ust.1 ustawy wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie, od podstawy wymiaru ustalonej w myśl art.15 tej Ustawy, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego:

- 1) z liczby kolejnych lat kalendarzowych i w okresie wskazanym do ustalenia poprzedniej podstawy wymiaru świadczenia,
- 2) z kolejnych 10 lat kalendarzowych wybranych z 20 lat kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok kalendarzowy, w którym zgłoszono wniosek o przyznanie emerytury lub renty albo o ponowne ustalenie emerytury lub renty, z uwzględnieniem art. 176,
- 3) z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie emerytury lub renty - a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego.

Zgodnie z treścią art.15 ust.1 ww. ustawy podstawę wymiaru emerytury i renty stanowi ustalona w sposób określony w ust.4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe lub na ubezpieczenie społeczne na podstawie przepisów prawa polskiego w okresie kolejnych 10 lat kalendarzowych, wybranych przez zainteresowanego z ostatnich 20 lat kalendarzowych poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o emeryturę lub rentę, z uwzględnieniem ust. 6 i art. 176.

W myśl zaś art. 15 ust 6 Ustawy emerytalnej na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust. 4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu.

W celu ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty:

- 1) oblicza się sumę kwot podstaw wymiaru składek i kwot, o których mowa w ust. 3, w okresie każdego roku z wybranych przez zainteresowanego lat kalendarzowych;
- 2) oblicza się stosunek każdej z tych sum kwot do rocznej kwoty przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonej za dany rok kalendarzowy, wyrażając go w procentach, z zaokrągleniem do setnych części procentu;
- 3) oblicza się średnią arytmetyczną tych procentów, która, z zastrzeżeniem ust. 5, stanowi wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury lub renty, oraz
- 4) mnoży się przez ten wskaźnik kwotę bazową, o której mowa w art. 19.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nie może być wyższy niż 250%.

Na wniosek ubezpieczonego podstawę wymiaru emerytury lub renty może stanowić ustalona w sposób określony w ust.4 i 5 przeciętna podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe w okresie 20 lat kalendarzowych przypadających przed rokiem zgłoszenia wniosku, wybranych z całego okresu podlegania ubezpieczeniu (ust. 6).

W myśl natomiast art. 15ust 2 a jeżeli nie można ustalić podstawy wymiaru składek w okresie pozostawania w stosunku pracy wskazanym do ustalenia podstawy wymiaru emerytury i renty, za podstawę wymiaru składek przyjmuje

się kwotę obowiązującego w tym okresie minimalnego wynagrodzenia pracowników, proporcjonalnie do okresu podlegania ubezpieczeniu i wymiaru czasu pracy.

Zgodnie z przepisem art. 16 Ustawy emerytalnej przy ustalaniu kolejnych 10 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1 i 2, przyjmuje się lata kalendarzowe następujące bezpośrednio po sobie, chociażby ubezpieczony w niektórych z tych lat przez okres roku lub w okresie krótszym niż rok nie pozostawał w ubezpieczeniu.

Do ustalania podstawy wymiaru świadczeń przyjmuje się zarobki objęte obowiązkiem opłacania składek na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Oznacza to zatem, że przyjmuje się te składniki wynagrodzenia, które w rozumieniu przepisów o podstawie wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, obowiązujących w danym okresie, podlegały składce na to ubezpieczenie.

Wskazać należy, że zgodnie z § 21 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. z 2011 roku, nr 237, poz. 1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia. Rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku obowiązuje od 23 listopada 2011 roku i ma zastosowanie do wniosków w sprawach świadczeń złożonych od daty jego wejścia w życie. Zastąpiło ono Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz. U. z 1983 roku, nr 10, poz. 49, ze zm.), które dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości określało w sposób podobny. I tak zgodnie z § 20 punkt 1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 roku środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość zarobku lub dochodu stanowiącego podstawę wymiaru emerytury lub renty dla pracowników były zaświadczenia zakładów pracy wystawione według wzoru ustalonego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych albo legitymacja ubezpieczeniowa zawierająca wpisy dotyczące okresów zatrudnienia i wysokości osiągniętych zarobków.

Osoba ubiegająca się o emeryturę lub rentę musi więc wykazać wysokość przychodu stanowiącego podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, a jeżeli była pracownikiem - wysokość wynagrodzenia. Za podstawę wymiaru emerytury przyjmuje się kwotę wynagrodzenia udowodnioną przez zainteresowanego, która nie musi odpowiadać wysokości faktycznie uzyskanego wynagrodzenia.

Orzeczenia Sądu Najwyższego jakie zapadły jeszcze na gruncie cytowanego powyżej Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku są zgodne co do tego, że ograniczenie co do środków dowodowych wynikające z §20 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku obowiązujące w postępowaniu przed organem rentowym nie ma zastosowania w postępowaniu sądowym w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Wysokość zarobków, której pochodną jest podstawa wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne, jest faktem mającym istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy (art. 227 k.p.c.), który w postępowaniu przed sądem może być udowodniany wszelkimi środkami dowodowymi, które sąd uzna za celowe i pożądane. W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazano, iż w postępowaniu sądowym nie obowiązuje ograniczenie co do środków dowodowych stwierdzających wysokość zarobków lub dochodów stanowiących podstawę wymiaru emerytury lub renty określanych w § 20 Rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 roku (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku, II UKN 186/97, Lex nr 32696). W sprawach emerytalno – rentowych wyliczenie wysokości świadczenia może nastąpić jedynie na podstawie zarobków faktycznie otrzymanych i to tych, od których istniał obowiązek odprowadzania składki na ubezpieczenie społeczne, co wynika jednoznacznie z treści art.15 ww. Ustawy o emeryturach i rentach z FUS. W postępowaniu cywilnym przed sądem pracy i ubezpieczeń społecznych w sprawie o przeliczenie wysokości emerytury możliwe jest dopuszczenie i przeprowadzenie wszelkich dowodów, w tym także dowodu z zeznań świadków lub przesłuchania samego ubezpieczonego lub innych pracowników. Nie jest jednak możliwe przeliczenie wysokości emerytury w oparciu o jakąś hipotetyczną uśrednioną wielkość wynagrodzenia uzyskiwanego przez ubezpieczonego, bowiem uśrednione obliczenie wysokości wynagrodzenia nie może oddać indywidualnych cech właściwych dla danego stosunku pracy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 4 lipca 2007 roku, I UK 36/07, Lex nr 390123). Co za tym idzie, zasada

obliczania świadczeń w oparciu o rzeczywiste zarobki nie może zostać zastąpiona domniemaniem wynagrodzenia w danym roku kalendarzowym. Zgodnie zaś ze stanowiskiem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 9 stycznia 1998 roku (II UKN 440/97, Lex nr 34199), zaliczenie nieudokumentowanych okresów składkowych do uprawnień oraz wzrostu świadczeń emerytalno-rentowych wymaga dowodów nie budzących wątpliwości, spójnych i precyzyjnych. Przepisy z zakresu ubezpieczeń społecznych są normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalenie wynagrodzenia w sposób przybliżony lub prawdopodobny. Prymat nadany dokumentacji pracowniczej prowadzi do gradacji mocy dowodowej polegającej na tym, że dokumentacja ta stanowi podstawę weryfikacji pozostałych dowodów przedłożonych przez strony.

Wysokość uzyskiwanego uposażenia może być zatem ustalana także przy pomocy innych pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia zainteresowanego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku sygn. akt II UKN 186/97, Lex 32696; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 14 czerwca 2006 roku sygn. I UK 115/06, Lex 303869). Przy czym nie jest możliwe obliczanie wysokości emerytury wyłącznie na podstawie twierdzeń ubezpieczonego. Twierdzenia te muszą być udowodnione.

Sąd Okręgowy w Łodzi podziela ww. stanowiska podobnie jak stanowisko wyrażone przez Sąd Apelacyjny w Krakowie w wyroku z dnia 3 września 2013 roku o sygnaturze akt III AUa 303/13 (Lex nr 1366097), że Sąd nie może ustalać wysokości zarobków na podstawie przypuszczeń i uśrednień. Do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych może być bowiem uwzględnione tylko wynagrodzenie faktyczne uzyskane przez zainteresowanego w danym okresie. Jego wysokość musi być niewątpliwa i bezwarunkowa. Podkreślić bowiem należy, iż stosunek pracy ma zawsze charakter indywidualny, a określone warunki zatrudnienia mają charakter niepowtarzalny, zwłaszcza w przypadku wykonywania pracy na akordzie, ponieważ zostały wyznaczone pomiędzy pracodawcą a jego konkretnym pracownikiem.

Rzeczą sądu w sprawach o wysokość emerytury lub renty jest dokładne ustalenie wysokości wynagrodzenia otrzymywanego przez ubezpieczonego w danym okresie. Zarobki za poszczególne miesiące i wybrane lata kalendarzowe wykazane muszą być w sposób nie budzący wątpliwości w ściśle określonej kwotowo wysokości i co do odprowadzonych od nich składek na ubezpieczenie społeczne. Nie można natomiast przyjmować wysokości wynagrodzenia opartego wyłącznie na przypuszczeniach, czy też twierdzeniach ubezpieczonego, jak też dowodach niejasnych. Przepisy prawa ubezpieczeń społecznych są normami bezwzględnie obowiązującymi i nie zawierają unormowań pozwalających na ustalanie wynagrodzeń w sposób przybliżony. / tak wyrok SA w Łodzi z dnia 19.10.2016, III AUa 2185/15LEX nr 2152862/.

Przekładając powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy, jedynie wynagrodzenie ubezpieczonego ustalone w sposób niewątpliwy, wobec którego nie istnieje wątpliwość, iż zostało ono zawyżone, może być podstawą do ustalenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury wnioskodawcy a następnie kwoty świadczenia rentowego.

Mając to na uwadze Sąd przeprowadził postępowanie dowodowe obejmujące analizę dostępnej dokumentacji związanej ze spornymi okresami zatrudnienia wnioskodawcy.

W zakresie żądania wnioskodawcy dotyczącego ustalenia jego rocznych zarobków w 1972 r. i w 1973 r. na podstawie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej, nie było to możliwe ponieważ nie ma tym dokumencie żadnych wpisów o zarobkach skarżącego w tych latach. Odwołanie w tej części było więc bezzasadne.

W zakresie żądania wnioskodawcy dotyczącego ustalenia jego rocznych zarobków w 1974 r. i w 1975 r. na podstawie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej odwołanie także okazało się bezzasadne, gdyż na tej podstawie nie jest możliwe odtworzenie w sposób pewny i kategoriyczny jakie konkretnie zarobki uzyskał odwołujący oddzielnie w 1974 r. i oddzielnie w 1975 r., albowiem do legitymacji wpisano średnie zarobki skarżącego wyliczone łącznie z 2 lat, tj. z 1974 r. i 1975 r. Tymczasem w 1974 r. i w 1975 r. były inne kwoty minimalnego wynagrodzenia (w 1974 r. minimalne wynagrodzenie wynosiło do lipca 1000 zł miesięcznie, a od sierpnia 1200 zł, a w 1975 r. minimalne wynagrodzenie wynosiło 1200 zł miesięcznie), inne były kwoty rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego

za dany rok kalendarzowy (w 1974 r. 38220 zł a w 1975 r. 46959 zł), wobec czego nie jest też możliwe odtworzenie w jakim procentowym stosunku pozostawała w 1974 r. podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 1974, a w jakim procentowym stosunku pozostawała w 1975 r. podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 1975r.

Wobec niemożliwości odtworzenia konkretnych i pewnych zarobków, oddzielnie za 1974 r. i oddzielnie za 1975 r., na podstawie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej, a także wobec braku innych wiarygodnych dowodów, z których wynikałoby w jakiej konkretnie wysokości wnioskodawca otrzymywał w rzeczywistości wynagrodzenie w 1974 r. i w 1975 r., Sąd uznał, że pozwany prawidłowo przyjął na podstawie art. 15 ust. 2 a ustawy emerytalnej, za 1974 r. i za 1975 r. wynagrodzenia minimalne, jako wynagrodzenia pewnego co do wysokości, albowiem wszelkie ustalenia w zakresie wyższej kwoty zarobków w tych latach byłyby jedynie oparte na prawdopodobieństwie i przypuszczeniach, a w prawie ubezpieczeń społecznych tego typu spekulacje są niedopuszczalne.

Jeszcze raz podkreślić trzeba, że w sprawie, w której przedmiotem jest wysokość świadczenia, wymaga się dowodów niebudzących wątpliwości, spójnych oraz precyzyjnych - potwierdzających czy uprawdopodobniających w stopniu granicznym z pewnością wysokość zarobków. Do ustalenia wysokości emerytury winna być przyjmowana faktyczna podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne (por. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 28 października 2008 r., III AUa 560/08, L.). Ostatecznie więc nie ma podstaw do przeliczenia renty na podstawie art. 111 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS z uwzględnieniem zarobków wpisanych do legitymacji ubezpieczeniowej za okres od 1974-1975. W tym zakresie odwołanie również okazało się bezzasadne.

Co do żądania ustalenia wynagrodzenia za 1976 r. i 1977 r. na podstawie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej to Sąd, z przyczyn omówionych szeroko wyżej, których nie ma potrzeby przytaczania ponownie w tym miejscu, uznał legitymację ubezpieczeniową za w pełni wartościowy dowód co do wysokości przeciętnych miesięcznych zarobków w 1976 r. i w 1977 r. w Wojewódzkiej Usługowej Spółdzielni Pracy i na podstawie hipotetycznych wyliczeń ZUS-u w II wariantcie ustalił wysokość rocznych zarobków w 1976 r. i w 1977 r. z uwzględnieniem wpisów w tej legitymacji oraz stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy. W tym zakresie odwołanie wnioskodawcy okazało się zasadne. Dodać należy, że ubezpieczony nie kwestionował wyliczeń rachunkowych ZUS-u jego rocznych zarobków w 1976 r. i w 1977 r. na podstawie wpisów w legitymacji ubezpieczeniowej.

Co do żądania ustalenia zarobków w 1981 r. wnioskodawcy na podstawie zapisów w zachowanych listach płac z 1981 r., odwołanie również okazało się w pełni skuteczne. Sąd uznając, że oryginalne listy płac z okresu zatrudnienia wnioskodawcy do 28.02.1981 r. w (...) Kombinacie (...) w Ł. oraz od 3.03.1981 r. w Przędzalni (...) W. w Ł. stanowią pełnowartościowe dowody, których autentyczności nie kwestionowała żadna ze stron, stwierdził, że na podstawie tych list możliwe jest odtworzenie rocznych rzeczywistych zarobków wnioskodawcy w 1981 r. Sąd nie podzielił zastrzeżeń pozwanego i przyjął, że zarobki stanowiące podstawę do wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne powinny zostać ustalone z uwzględnieniem w całości zapisów z list płac z 1981 r. Co do ustalenia samej wysokości zarobków rocznych odwołującego odtworzonych na podstawie w/w list płac z 1981 r. Sąd oparł swoje ustalenia na wyliczeniach hipotetycznych ZUS-u tych zarobków, które w przypadku rocznych zarobków za 1981 r. są tożsame w wariantcie I-ym i II-gim i wynoszą 107937 zł. Dodać należy, że powód nie kwestionował poprawności wyliczeń rachunkowych ZUS-u w tym zakresie, a i Sąd nie znalazł przyczyn by czynić to z urzędu. Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, że w tym zakresie decyzja organu rentowego oparta była na błędnych ustaleniach, odwołanie zaś wnioskodawcy okazało się zasadne i zasłużyło na uwzględnienie w omówionym wyżej zakresie.

Co do wartości dowodowej hipotetycznych wyliczeń ZUS-u dokonanych w dwóch wariantach to Sąd uznał, że żaden z tych wariantów nie zasługuje na uwzględnienie w całości, co było przedmiotem analizy w ocenie materiału dowodowego.

W tym stanie rzeczy na podstawie dostępnych dowodów i dokonanej jak wyżej analizy poprawności hipotetycznych wyliczeń hipotetycznych ZUS-u w obu złożonych wariantach, ostatecznie Sąd dokonał samodzielnie wyliczeń wskaźnika wysokości podstawy świadczenia przyjmując:

- z I wariantu hipotetycznych wyliczeń ZUS: prawidłowo ustalone roczne zarobki w 1974 r. i w 1975 r. z uwzględnieniem obowiązującego w tym czasie wynagrodzenia minimalnego oraz stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy odpowiednio dla 1974 r. i dla 1975 r.,

- z wariantu I i II wariantu hipotetycznych wyliczeń ZUS: prawidłowo ustalone roczne wynagrodzenie za 1981r. z uwzględnieniem w całości zapisów w oryginalnych listach płacowych w 1981 r. oraz stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy 1981,

- z wariantu II hipotetycznych wyliczeń ZUS: prawidłowo ustalone roczne wynagrodzenia za 1976 r. i za 1977 r. na podstawie wypisów w legitymacji ubezpieczeniowej przeciętnych miesięcznych zarobków w latach 1976 i 1977 oraz stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia za rok kalendarzowy odpowiednio dla 1976 r. i dla 1977 r.,

- z wariantu II wariantu hipotetycznych wyliczeń ZUS: prawidłowo ustalone roczne wynagrodzenia za lata 1979-1980, 1982-1996, które nie były sporne, oraz stosunek podstawy wymiaru składek do przeciętnego wynagrodzenia odpowiednio za rok kalendarzowy w każdym przypadku.

Sąd obliczając wysokość podstawy wymiaru świadczenia z 20 lat kalendarzowych z całego okresu ubezpieczeniowego wnioskodawcy w miejsce wskaźników za 1974 r. w wysokości 34,01% i za 1975 r. w wysokości 30,67% - wynikających z I wariantu hipotetycznych wyliczeń ZUS-u, przyjął korzystniejsze wskaźniki z 1996 r. w wysokości 72,26% oraz 1977 r. w wysokości 66,78% wynikające z II wariantu hipotetycznych wyliczeń ZUS-u.

Sąd zliczył średnie wskaźniki za lata 1976-1977, 1979-1996 z wariantu II hipotetycznych wyliczeń ZUS-u, co dało 1824,16% i następnie wyliczył wysokość wskaźnika wysokości podstawy wymiaru świadczenia poprzez wyliczenie średniej arytmetycznej z 1824,16% przez podzielenie przez 20 lat, co dało 91,21%. Jest to wskaźnik korzystniejszy od ostatecznie przyjętego przez ZUS w decyzji z 2.12.2019 r. a zatem odwołanie zasługuje w tym zakresie na uwzględnienie.

Dlatego, na podstawie art. 477 [14] § 2 k.p.c. Sąd zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przeliczył rentę wnioskodawcy od 11.05.2019 r. z zastosowaniem wskaźnika podstawy wymiaru świadczenia wynoszącego 91,21%, obliczonego z wymiaru składek z 20 lat kalendarzowych tj. z lat 1976-1977, 1979-1966, a w pozostałym zakresie odwołanie oddalił jako bezzasadne na podstawie art. 477 [14] § 1 k.p.c.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy, a pełnomocnikowi organu rentowego wraz z aktami rentowymi oraz pouczeniem, iż w terminie 14 dni od dnia otrzymania wyroku z uzasadnieniem przysługuje im prawo złożenia apelacji do tutejszego Sądu Okręgowego w Łodzi, które rozpoznaje Sąd Apelacyjny w Łodzi

A.P.